

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00188/2011-01

Дана: 22.07.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Л.Н. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 22.јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Л.Н. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-187/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Л.Н. је обављала судијску дужност у Четвртом Општинском суду у Београду, у парничном одељењу. Подноси пријаву за избор у Први Основни суд у Београду, Виши суд у Београду, Апелациони суд у Београду и Управни суд.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности истиче да је у периоду 2006-2008.година имала 39,6% укинутих одлука у парничним споровима и 23,1% у области радног права, као одличан резултат суда у коме је радила.

У погледу оспособљености истиче да је имала у 2006.години 49,96% испуњеност судијске норме, у току 2007.године 47,09% испуњености судијске норме и у току 2008.године 46,94% испуњеност судијске норме.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 507 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-187/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента укинутих одлука, остварења минимума успешности, времена израда одлука.

У оцени испуњености критеријума у одлуци се наводи да је поступала у две рефераде и то у парничној материји и у материји радних спорова

У погледу оспособљености, а кроз остварење судијске норме се истиче да ни у једној години у посматраном периоду није остварила судијску норму.

У 2006.години у парничној материји имала је остварено по обради суда 52,73%, а по обради Министарства правде 49,96%, а истовремено у материји радних спорова 30,45% по обради Министарства правде, односно 31,60% по обради суда или укупно по обради суда 84,33%, односно по обради Министарства 80,41%.

У 2007.години у парничној материји имала је остварено по обради суда 56,82%, а по обради Министарства правде 47,09%, а истовремено у материји радних спорова

20,19% по обради Министарства правде, односно 29,24% по обради суда или укупно по обради суда 87,66%, односно по обради Министарства 67,28%.

У 2008.години у парничној материји имала је остварено по обради суда 52,58%, а по обради Министарства правде 46,94%, а истовремено у материји радних спорова 16,57% по обради Министарства правде, односно 22,27% по обради суда или укупно по обради суда 74,85%, односно по обради Министарства 63,51%.

Истовремено се истиче да је одлуке израђивала након рока од 30 дана и то:

- У 2006.години
 - а. У материји парничних спорова 8 одлука у периоду од 30 до 60 дана, а 21 преко рока од 60 дана
 - б. У материји радних спорова 6 у периоду од 30 до 60 дана, а 4 преко рока од 60 дана
- У 2007.години
 - а. У материји парничних спорова 23 у периоду од 30-60 дана и 35 преко рока од 60 дана
 - б. У материји радних спорова 4 у периоду од 30 до 60 дана и 7 у периоду преко 60 дана
- У 2008.години
 - а. У материји парничних спорова 17 одлука у периоду од 30 до 60 дана и 35 преко рока од 60 дана
 - б. У материји радних спорова 2 у периоду од 30 до 60 дана и 23 у року после 60 дана.

У одлуци се даље наводи да је постојала основана притужба на рад подносиоца приговора и то у предмету IV.П.2887/06 у којем је председник суда решењем број VI.Су.1172/08 од 15.08.2008.године издао налог за хитно поступање.

У погледу стручности сумња у испуњеност критеријума потиче из чињенице да је подносилац приговора имала укинутих и преиначених одлука и то:

- У 2006.години у парничним споровима укинутих одлука 47,62% (просек суда 41,22%) и преиначених 4,76%,
- У 2007.години у парничним споровима укинутих одлука 36,67% укинутих одлука(просек суда 26,22%) и у материји радних спорова 50% укинутих (просек суда 24,32%) и преиначених одлука 12,50%
- У 2008.години у парничним споровима укинутих одлука 37,50% (просек суда 25,80%) и у материји радних спорова 25% укинутих и 33% преиначених(просек суда 8,03%)

Против те одлуке изјавила је жалбу Уставном суду Србије дана 17.09.2010.године.

Жалбу изјављује због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешнепримене материјалног права. Истиче да је том одлуком повређено основно правило ne bis in idem, јер је ВСС поново одлучио о истом као у

одлуци од 25.12.2009.године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницама и новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени, понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in peius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену материјалног права и битне повреде поступка.

У погледу погрешно утврђеног чињеничног стања истиче у погледу притужбе коју је ВСС утврдио као основану да иста није разлог због којег би се сумњало у њену стручност и оспособљеност сходно Критеријумима и мерилима, нити је постојао акт који би прописао поступак утврђивања основаности притужбе, да ли је судија о томе био обавештен, да ли је о томе могао да се изјасни, као и да ли му је било каква одлука достављена или саопштена. Истиче да је имала огроман обим посла, да је издата само пожурница, а да председник суда није предузео нити једну другу меру која му је стајала на располагању у складу са Судским пословником, сматра да не стоје наводи из притужбе, да је претходно тај предмет решен на други начин јануара 2006.године, да је по одлуци о жалби и укидања решења у том предмету и донела одлуку а дана 02.11.2009.године предмет доставила Окружном суду на решавање по жалби. У предмету је требало да се одлучи о предлогу за враћање у пређашње стање. У том смислу и повреде права на суђење у разумном року цитира одлуку Уставног суда број УЖ.409/2009 од 09.09.2009.године где је утврђена повреда суђења у разумном року и то од стране судије која је изабрана као судија Апелационог суда.

У погледу стручности и оспособљености истиче да је од почетка каријере у правосудју, судија континуирано 22 године, да у њеном раду нико од овлашћених лица никада није указивао на пропусте у њеном раду.

У погледу датих резултата указује да су узети резултати дати истргнуто из контекста а да није узето у обзир да је на почетку 2006.године имала 215 предмета а на крају 2008.године нерешених 181 предмет, уз смањење броја старих предмета, те да је у том периоду решила 548 предмета, од тога пресудом 261 и на други начин 287 предмета.

У материји радних спорова имала је на почетку 2006.године 50 предмета, на крају 2008.године 43 предмета, укупно решила у том периоду 257 предмета од тога пресудом 142 предмета, дакле укупно решила 805 П и П1 предмета од тога 403 предмета пресудом, а да за то време није имала помоћ приправника или сарадника.

У погледу укинутих одлука истиче да је сходно извештају о раду имала укинутих у парничној материји имала укинутих 39,6%, просек одељења 29,1%, док је у материји радних спорова имала укинута 23,1% просек одељења 21%, али да када се би се број укинутих одлука посматрао у односу на укупан број решених предмета онда би тај проценат износио у класичној парници 13,79%, односно у материји радних спорова 6,34%.

Указује на мишљење Венецијанске комисије у којем се инстистира да се учинак судије посматра свеобухватно, односно да би се разлог укидања морао посматрати кроз разлоге због којих су одлуке укидане, да ли се ради о очигледној грешци коју би сваки правник разумне стручности морао избећи и одлука у којима је садржан добро образложен закључак, а одлука је ипак била укинута.

У погледу рокова израде одлука указује да није имала приправника, да је имала велики број предмета у раду, да је у изради одлука приоритет давала пресудама, а процесна решења је израђивала са кашњењем, али да се све једно не види из приказаног броја израђених одлука који себрој односи на пресуде, а који на друга решења.

У погледу оспособљености истиче мишљење венецијанске комисије у којој се указује да број решених предмета према оријантационој норми треба посматрати сходно тежини предмета које је имао у раду, а да ВСС ово није имао у виду, али за исто не даје конкретне разлоге.

У погледу извештаја указује да је Министарство правде норму рачунало на бази 11 месеци, а не према ефективно проведеном времену на раду.

Сматра да није било разлога за сумњу у оспособљеност и стручност јер је смањила број старих предмета, да је решила прилив, да је савладала оријентациону норму

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 04.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Четвртог Општинског суда у Београду, молбе подносиоца приговора упућене председнику Четвртог Општинског суда у Београду од 24.12.2009.године, копије дневника рада судије, извештаја Првог основног суда у Београду број VIII Су.526/2011 од 20.06.2011.године, наредбе председника Четвртог Општинског суда у београду број VI Су.1172/08 од 15.08.2008.године, притужбе Петровић Зорана из Бора у предмету тог суда број П.2887/06, одговора председника суда, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Претходно се констатује да Комисија није била у могућности да благовремено изврши увид у предмет Четвртог Општинског суда у Београду број П.2887/06, обзиром да се исти налази у Вишем суду на решавању по жалби.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Четвртог Општинском суду у Београду и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.година

П Укупно у раду 365 предмета од тога старих 225 предмета решено укупно 166 предмета од тога 98 старих, 91 пресудом и 75 на други начин, остварење норме 49,96%, 8 одлука израђено до 60 дана и 21 одлука након 60 дана, 21 ожалбена одлука 1 преиначена и 10 укинутих или 47,6%
Просек укинутих на одељењу 41,22%.

П1 укупно у раду 173 предмета од тога 35 старих решено 103 од тога 15 старих, 49 пресудом и 54 на други начин, остварење норме 31,60% 6 одлука израђених до 60 дана и 4 одлуке након 60 дана, 19 ожалбених одлука 2 укинуте 10,5%.
Просек укинутих на одељењу 41,07%.

Укупно норма 81,563%; укупан квалитет 30% укинутих

2007.година

П укупно у раду 354 предмета од тога старих 163 185 решено, од тога 89 старих, 95 пресудом и 90 на други начин, остварење норме 47,09%, 23 одлуке израђене до 60 дана и 35 након 60 дана, 30 ожалбених одлука 11 укинутих 36,7%.
Просек укинутих на одељењу 29,52%

П1 предмета укупно у раду 150 од тога старих 37, решено 87 од тога 28 старих, 53 пресудом и 34 на други начин, остварење норме 20,19%, 4 одлуке до 60 дана и 7 одлука након 60 дана, ожалбених 8 одлука 1 преиначена 4 укинуте 50%.
Просек укинутих на одељењу 20,57%.

Укупно остварење норме 67,28%, укупно квалитет 39,50%.

2008.година

П предмета укупно у раду 378 од тога старих 134, решено 197 од тога старих 65, 75 пресудом 75 предмета и на други начин 122, остварење норме 46,937% 17 одлука до 60 дана и 35 након 60 дана, 40 ожалбених 15 укинутих или 37,5%.
Просек одељења укинутих 25,80%.

П1 предмета укупно у раду 110 од тога старих 27 решено 67 од тога 16 старих, 40 пресудом и 27 на други начин, остварење норме 16,57%, 2 одлуке до 60 дана и 23 након 60 дана, 12 ожалбених одлука 4 преиначене и 3 укинуте 25%.
Просек одељења укинутих одлука 25,16%.

Укупно остварење норме 63,57%, укупан квалитет 34,60%.

Просек израда одлука након законом прописаног рока на одељењу за све три године у П предметима израде одлуке до 60 дана износи 33 предмета по извештају подносилац приговора 48, а преко 60 дана просек одељења износи 42 предмета подносилац приговора 91 предмет.

Просек израда одлука након законом прописаног рока на одељењу за све три године у П1 предметима израде одлуке до 60 дана износи 14 подносилац приговора има 12 а преко 60 дана просек је 17 подносилац приговора има 34 предмета.

Тачно време израде одлуке се није могло утврдити обзиром да према извештају председника суда званична евиденција није вођена по предметима, већ су постојале само помоћне свеске у које су референти такве податке уписивали, и потом давали бројчани износ пресуда урађених у одређеном року без означања броја предмета.

Предмет П.2877/06 је достављен Окружном суду у Београду на решавање по жалби дана 02.11.2009.године, суду још није враћен и из тог разлога се није могао извршити увид.

Увидом у копију предмета Четвртог Општинског суда у Београду број VI Су 1172/08 се утврђује да је у предмету П.2887/06 одбачена тужба дана 08.01.2007.године и да је на ту одлуку изјављена жалба а у оквиру тога је на основу налога из решења Окружног суда у Београду број Гж.4093/07 од 04.12.2007.године које је за примљено у суду дана 30.01.2008.године требало да се одлучи као поводом захтева за враћање у пређашње стање. По притужби, председник суда је дана 15.08.2008.године издао налог за хитно поступање.

Све приложене писмене доказе Високи савет судства је прихватио као релевантне за утврђивање чињеница у поступку преиспитивања и у њих није нашао сумњу

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својим решењем дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, осим у 2006. години када је имала мањи просек укинутих одлука у односу на просек одељења, јер је у свим годинама и у односу на изузетно висок проценат укинутих одлука на одељењу а поготово у 2007. и 2008. години имала већи проценат укинутих одлука и то знатно. Дакле у 2006. години је у материји опште парнице имала укинутих одлука 47,6, а просек одељења је износио 41,22%, док је материји радних спорова имала 10,5% док је просек одељења био 41,07%, па је укупан проценат укинутих одлука био 30%. У 2007. години имала је у материји опште парнице 36,70% укинутих одлука, просек одељења 29,52%, одк је у материји радних спорова имала 50% укинутих а просек одељења је износио 20,57%, укупно 39,50%. У 2008. години је имала у општој парници 37,50% укинутих одлука а просек одељења је био 25,80%, док је у материји радних спорова имала 25%, а просек одељења је био 25,16%, укупно проценат укинутих одлука 34,60%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, јер је имала изузетно висок проценат укинутих одлука, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У погледу сумње у испуњеност потребних услова је и чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. Високи савет судства из изнетих разлога није био у могућности да за подносиоца приговора утврди тачно време израда одлука преко законом прописаног рока а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука изнад просека одељења и овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду да је и у материји радних спорова у којима је законска обавеза хитног поступања имала велики број одлука израђених након рока од 60 дана, те чињенице да прекорачењем законом прописаног рока из одредбе члана 341 став 1 ЗПП, за израду одлука странкама се онемогућава суђење у разумном року.

У погледу поступања у предмету П.2877/06 Високи савет судства налази да је подносилац приговора грубо несавесно поступала у предмету. Непоступање по налогу непосредно вишег суда, а који је јасно изражен у налогу вишег суда, дакле одлучивање о предлогу за враћање у пређашње стање, у ситуацији када је предмет узет у рад тек након налога председника суда да се предмет хитно узме у рад, па и време трајања

одлучивања по истом дакле од подношења тужбе до решавања по предлогу, односно више од 2 године, указује да је таквим поступањем подносилац приговора својим несавесним радом ускратила странци право на суђење у разумном року, а тиме и нарушила углед суда.

У посматраном периоду подносилац приговора је према званичном судском извештају имала остварење судске норме од 81,56% у 2006.години, 67,28% у 2007.години и 63,57% у 2008.години. Подносилац приговора је у складу са чланом 6 став 1 Правила имала већи број решених предмета у односу на просек одељења, односно у 2006.години у П предметима решила 166 а одељење просечно 160, а у материји П1 103 одељење 60. У 2007.години 185 у П предметима а просек одељења 175, док је у материји П1 решила 85 предмета а просек одељења 87. У 2008.години П предмета решила 197 просек одељења 202, а у П1 предметима решила 67 просек одељења 79. Овиме подносилац приговора јесте у просеку одељења, али односом решених мериторно и на други начин је имала остварење судијске норме као у извештају о раду. Но поред тога у овом делу би приговор био услед прописаног правила у члану 6 став 1 Правила био усвојен, да не постоје друге околности које указују на постојање неспособљености код подносиоца приговора, па се отуда приговор на основу ове чињенице није могао усвојити

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић